

Møte med tekstilkunstner Brynhild Slaatto

av Hilde Degerud Jahr

FORM nr. 5, 2004

FORM møter tekstilkunstner Brynhild Slaatto. Hun har atelier på Trafo, Tøyen kulturhus i Oslo. Fra 1990 har hun kombinert kunstnerisk virksomhet med formidling i ulike museer og institusjoner.

Nettopp nå har hun avsluttet arbeidet til en vindusutstilling som er en ny erfaring. Hun har jobbet med tekstilpaneler inspirert av eldre og moderne arkitektur.

Tidligere arbeider har vært i den gamle japanske ikat-teknikken som siden 70-årene har vunnet stadig større terreng i den norske tekstilkunsten. Dette kan skyldes dens spesielle egnethet til å få fram farge og lyskiftninger i naturen. I hvert fall er det denne virkningen Brynhild Slaatto utnytter i sine tepper. Det spesielle er imidlertid at hun i tillegg benytter grove, kontrasterende materialer som ull, sisal, hamp og nylon, for ytterligere å understreke forskjellen mellom det skimrende og det dunkle.

Brynhild Slaattos egne ord om sin tekstilutsmykning i Orelund Kapell, Sandefjord

Utsmykningen min danner bakgrunn for seremonien i kapellet. Den er plassert på en tilbaketrukket veggskive som danner en slags nisje i fondveggen.

Ved oppstilling av kisten får denne veggen rommets fokus.

Det ble understreket fra utsmykningskomiteen at det flerkulturelle samfunn i dag tilsier at sterke religiøse symboler bør tones ned. Jeg valgte å arbeide i modell, for å få forståelse av helheten i rommet. Flere befaringer til bygget ble tatt underveis. Oppgaven ble spesielt utfordrende på grunn av veggens høyde som er 6 meter fra gulv til tak. Kirkerommet består ellers av vegger av hvit teglsten og tak i lyst treverk. Gulvet er lagt i skifer av mørk labrador.

Materialvalget i bygget ble helt vesentlig for mine valg. Tekstilen er holdt i lyse fargetoner, som også var et uttrykt ønske fra utsmykningskomiteen. Min idé er basert på hvite bjørkestammer, med et spill av vare fargenyanser mot den helt mørke barken. Jeg arbeidet bevisst med lys og stofflighet som tema.

Teknikken er ikatvev, og tekstilen består av to lag som spiller med lyset i rommet, og som gir uttrykket dybde. Det ene laget er vevet av sisal. Det andre laget består av fritthengende tråder i nylon og ull. Høydeformatet er poengtert ved gjennomgående, regelmessige flotteringer jevnt fordelt på flaten. Sisal er et røft materiale å arbeide med, men det gir en spennende og glansfull overflate.

Arkitekten for kapellet er Are Telje. Den andre utsmykkeren er Ørnulf Opdahl og Kurt Hermansen er lysdesigner.